

دیگه کجا بریم؟

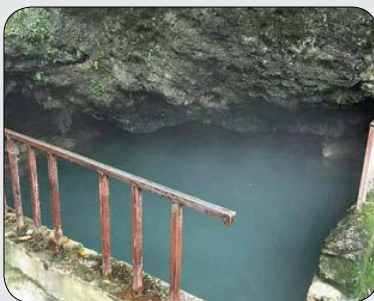
اگر رفتید غار دانیال می‌توانید یک تنکابن گردی هم بکنید دیگر... حیف است همین‌طور بروید و بقیه زیبایی‌ها را ندیده، برگردید. در ادامه به برخی از جاذبه‌های گردشگری این شهر هم اشاره می‌کنیم که اگر دلتان خواست راهی‌شان شوید:

پارک ملی خشکه‌داران



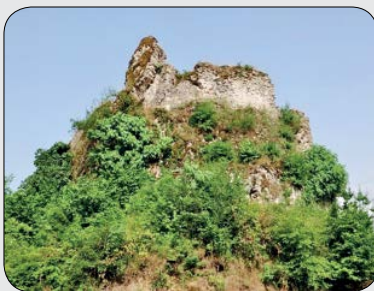
در ۳۰ کیلومتری محور تنکابن به چالوس، در فاصله بین نشتارود و عباس‌آباد، منطقه‌ای حفاظت شده و بسیار دیدنی قرار دارد که فاصله آن با دریا تنها ۱۲۰ متر است. این منطقه حفاظت شده به «پارک ملی خشکه‌داران» شهرت دارد و در آن می‌توان گونه‌های مختلفی از جانوران و گیاهان را مشاهده کرد؛ گیاهانی مانند توسکا از نوع کرک، انار، ممرز، بلوط، خرمندی، لرگ، ازگیل جنگلی و... و نیز گونه‌هایی از حیوانات وحشی مانند شغال، گرگ، خوک، گربه وحشی و همچنین پرندگانی مانند خاکستری، قره، غاز، مرغابی، اگوت بزرگ و کوچک و دار غاز باکلان، از جمله جاندارانی هستند که این منطقه را به عنوان زیستگاه خود برگزیدند. جالب است بدانید در حاشیه این پارک زیبا می‌توان موزه تاریخ طبیعی را مشاهده کرد که نمونه‌ای جالب از مجموعه تاکسیدرمی حیوانات وحشی در شمال ایران را برای گردشگران و محققان به نمایش گذاشته است.

چشمه آبگرم فلکده



از دیگر جاذبه‌های گردشگری در شهرستان تنکابن استان مازندران، پدیده طبیعی با خاصیت درمانی است که به «چشمه آبگرم فلکده» شهرت یافته است. این جاذبه ارزشمند طبیعی در منطقه‌ای به همین نام و در دل جنگل‌های دوهزار شهرستان تنکابن قرار دارد. نبود گوگرد و خاصیت شرب بودن آبگرم فلکده، از ویژگی‌های مهم آن است که با آبتنی در آن می‌توان در درمان برخی از بیماری‌ها مانند دردهای مفصلی، نتیجه مناسبی را شاهد بود. منظره‌ای که آبگرم از آن عبور می‌کند هم بسیار زیبا و تماشایی است که از جنگل سرسبز و باشکوه درختان کاج و سرو، تشکیل شده است.

روستای قلعه‌گردن تنکابن

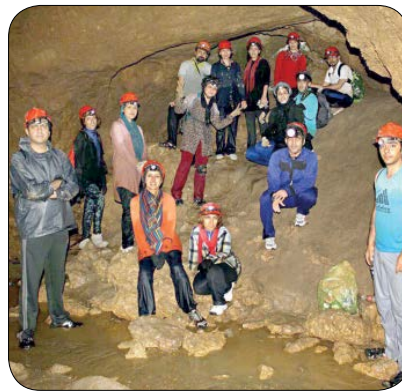


بسیاری از گردشگران، تمام زیبایی‌های شمال را در خود گنجانده است.

پل چشمه کیله تنکابن



نزدیک به پنج متر است و امروزه به یکی از جاذبه‌های تاریخی شهرستان تنکابن تبدیل شده است.



سبک هم بد نیست همراهتان باشد. حرفه‌ای‌ها حدود سه ساعت و نیم برای دیدن غار دانیال زمان لازم دارند. اما ما و شما که حرفه‌ای نیستیم؛ پس بسته به این که تا کجا جلو برویم، حدود پنج تا هفت ساعت زمان نیاز داریم که کلا می‌توانیم بی‌خیال شویم و برگردیم.

کی برویم؟

یک نکته جالب در مورد غار دانیال این است که در هر فصلی، دمای هوای داخل آن و آب حوضچه‌ها تغییری نمی‌کند. بنابراین فرقی ندارد در گرمای تابستان غار را ببینید یا سرمای زمستان. تفاوتش اینجاست که وقتی با لباس آب‌چکان از غار بیرون می‌آیید، حسایی سردتان می‌شود. پس بهار و تابستان انتخاب بهتری‌اند. یعنی می‌توانید همین روزهای پایانی تابستان را مغتنم بشمارید و راهی شوید. این را هم بگوییم که ۱۵۰ متر اول غار را افراد مختلف از هر گروه سنی می‌توانند ببینند، اما بعدش دشواری‌ها زیاد است. باید با آدم‌هایی ادامه راه را بروید که تجربه داشته باشند و امکانات لازم. یعنی از اینجا به بعد را اصلاً تنهایی طی نکنید.

چی ببریم؟

اگر می‌خواهید حرفه‌ای بروید و غار را تا آخرش تماشا کنید یا لااقل برای این کار تلاش کنید باید بگوییم برای بازدید یک تیم کوچک و سریع سه تا پنج ساعت و برای تیم متوسط پنج تا هفت ساعت زمان نیاز است. لوازم مورد نیاز برای بازدید از غار شامل چراغ قوه‌های ضد آب، کلاه کاسکت، لباس و کفش سبک و مناسب است. چون گودی عمیق‌ترین حوضچه‌های این غار حتی در بهمن ماه از ۱۲۰ سانتی‌متر تجاوز نمی‌کند، پس برای عبور از این حوضچه‌ها نیاز به لوازم ایمنی شنا نیست.

با بوی ناخوشایندی که این تالار دارد، احتمالاً خودتان هم دوست دارید زود از آن بگذرید، پس لطفاً مثل برخی مسافران وقتتان را با سنگ زدن به خفاش‌ها تلف نکنید. در این غار به‌جز خفاش، پشه، قورباغه و خرچنگ هم زندگی می‌کنند. شما که از این حیوانات کوچک بی‌آزار نمی‌ترسید! اگر فکر می‌کنید سختی‌ها به پایان رسیده، در اشتباه هستید. چون از اینجا به بعد را باید در آب کم‌عمق سینه‌خیز بروید. کمی که جلوتر رفتید، هیجان بیشتر هم می‌شود، چون باید از یک صخره دو متری بالا بروید و به تالار ریزان برسید یا از زیر آب غواصی کنید و به تالار بروید. در تمام طول راه از منظره جذاب و قشنگ دیواره‌ها هیجان زده می‌شوید. اما هر چه زیبایی دیده‌اید، یک طرف و تالار ریزان یک طرف دیگر. در سقف غار آویزه‌های آهکی زیادی می‌بینید که بی‌نظیرند. از اینجا به بعد دمای آب و هوای غار سردتر هم می‌شود. می‌توانید از همین‌جا برگردید یا این که باز هم ادامه بدهید. هر چه به جلو حرکت کنید، سقف کوتاه‌تر و سنگ‌ها تیزتر می‌شوند. به سرچشمه آب نزدیک می‌شوید و دیگر از لای خاک آب می‌جوشد و بیرون می‌زند. در راه بازگشت همان راه اصلی را که آمده بودید، برگردید.

اگر چکمه بلند بپوشید، راحت‌تر در آب راه می‌روید. وسایل‌تان را هم در کوله پشتی بریزید که دست‌تان آزاد باشد. کلاه ایمنی، دو تا هد لامپ ضدآب با باتری اضافه یادتان نرود. لباس کافی بپوشید، اما به‌هر حال دمای هوا و آب پایین است و ممکن است احساس سرما کنید. از غار که بیرون آمدید، باید لباس عوض کنید، پس یک دست کامل لباس اضافه بردارید.

اگر دستکش کار دستتان کنید، راحت می‌توانید از صخره‌ها بالا بروید. جعبه کمک‌های اولیه، آب و غذای